

РЕШЕНИЕ

№ 6559

гр. София, 20.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 03.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8935** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ във връзка с чл.149, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Т. И. П. от [населено място], [улица] чрез адв. Б., [ЕГН], против Решение №Ц- 1040-21-158/24.08.2020 г. на Директора на Териториално поделение С.-град към Националния осигурителен институт, с което е потвърдено Разпореждане № 212-00-1774-1/28.04.2020г. на за ръководител на осигуряването за безработица.
Жалбоподателят оспорва постановления от административния орган отказ за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а КСО. Счита, че същото е незаконосъобразно и са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. От Съда се иска да отмени оспорения административен акт. В с.з. жалбоподателят,редовно призован се представлява от адв.Б. и моли съда да отмени оспорения акт.Претендира разноски.
Ответникът - Директорът на ТП С.-град към НОИ, редовно призован,не се представлява и не взема становище по жалбата.
Административен съд С.-град, след като обсъди оплакванията в жалбата,писмените доказателства по преписката, становищата на страните и при направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.168, ал.1 АПК, намира следното:
С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд.

Решението, което е предмет на съдебен контрол, е постановено в производство пред по-горестоящия административен орган по задължително административно обжалване на разпорежданията съгласно чл.117, ал.1, т.2, б."б" КСО. Решението на Директора на ТП на НОИ-С. град е връчено на жалбоподателя лично на 27.08.2020 г. Жалбата е подадена на 09.09.2020 г., в рамките на законоустановения срок по пощата и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

От фактическа страна Съдът приема за установено:

Със заявление от 26.03.2020г Т. П. е подала молба за отпускане на парично обезщетение за безработица ,към която е приложил заповед № 005/24.03.2020г на К..БГ О. за прекратяване на трудовото правоотношение на осн. Чл.328 ал.1 т.3 ал.1 КТ,считано от тази дата.Подала е и декларация,че обезщетение по чл.222 от КТ няма да ѝ бъде изплатено.След извършена проверка се установило,че П. е работила при К..Бг О. в периода от 01.08.2016 до 24.03.2020г.При нова проверка в ТР се установило,че П. е вписана като съдружник и управител на Т. О.,като е поискано то П. да представи документ от АВ за заличаването ѝ като управител.С разпореждане № 212-00-1774-1 от 28.04.2020г на осн. Чл.54ж ал.1 вр. чл.54а ал.1 т.3 КСО на жалбоподателя е отказано да бъде отпуснато парично обезщетение за безработица.С жалбата по административен ред П. е представила молба до О. Т. с дата 01.03.2020г,с което е поискала освобождаването ѝ като управител на дружеството и е поискала свикването на общо събрание на същото за взимането на това решение.Посочила е също така,че ако не се свика общо събрание на дружеството моли да бъде заличена като управител на осн. Чл.141 ал.5 от ТЗ.Заличаването ѝ като управител на Т. О. е станало на 24.04.2020г.

С Решение № Ц1040-21-158/24.08.2020 г. Директорът на ТП на НОИ- С. град е потвърдил обжалваното пред него разпореждане.

Към доказателствения материал по делото са приобщени представените от жалбоподателя документи, които се съдържат в административната преписка..

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Оспореното решение е издадено от материално компетентен орган и в предвидената от закона форма.

Според приложимата разпоредба на чл.54а, ал.1 КСО към момента на отпускане на паричното обезщетение за безработица/ февруари 2017г/ правото на парично обезщетение за безработица възниква за лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; нямат отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст или професионална пенсия за ранно пенсиониране и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по чл.4 от същия кодекс.Към 26.03.2020г когато жалбоподателят е подал заявление за отпускане на ПОБ по чл.54 а ал.1 КСО,същият видно от извлечението от регистъра Р.- стр.58 е имал трудов стаж за периода 01.08.2016-24.03.2020г при О. К..БГ,а преди това от 2004г е полагала труд по трудово правоотношение с различни търговци.За периода 2010-2011г е била осигурявана и като управител на О. Т..

По силата на [чл. 54а, ал. 1 КСО](#) право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168 и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по [чл. 114а, ал. 1 от КТ](#).

Съгласно [§ 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО](#) по смисъла на част първа на този кодекс "Осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5.

Според [чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж](#) осигурителният стаж се установява с данните по [чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО](#), с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец, като разпоредбата на [чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО](#) във всички относимите към спорните периоди редакции задължава осигурителите и работодателите периодично да представят в Националната агенция за приходите данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по [Закона за данъците върху доходите на физическите лица](#) - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване.

В съответствие с посоченото, видно от събраните по делото доказателства, осигурителят е изпълнил всички вменени му задължения в т.ч. и по [КТ](#), като за въпросния договор е подадено уведомление по [чл. 62, ал. 4 КТ](#) в ТД на НАП в законно определен срок, подадени са данни по [чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО](#) за посоченото лице, които съответстват на данните от разплащателните ведомости, а при подаването на данните в Регистъра на осигурените лица са спазени реда и сроковете, определени от действащата към момента нормативна уредба.

Като логично следствие от това при прекратяване на договора е била надлежно оформена и трудовата книжка на работника.

Поставения пред съда за разглеждане правен въпрос е дали и от кога се счита за прекратено правоотношението между управител на търговско дружество и самото дружество в случаите на забавяне между изразеното писмено желание на лицето да напусне дружеството и вписването на това обстоятелство в ТР. През процесния период е в сила разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО, съответно в редакцията на ДВ, бр. 107 от 24.12.2014г., в сила от 01.01.2015г. Предвидено е, че изпълнителите по договори за управление и контрол на търговски дружества, съответно управителите на търговски дружества, подлежат на задължително осигуряване за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица.

Органите на управление на дружеството с ограничена отговорност и техните

правомотия са предмет на правната регулация, съдържаща се в глава тринадесета, раздел трети на Търговския закон. С чл. 137, ал. 1, т. 5 от ТЗ е предвидено е, че управителят на дружеството се избира от общото събрание, което определя и възнаграждението му. Съгласно чл. 141, ал. 1 от ТЗ, управителят организира и ръководи дейността на дружеството съобразно закона и решенията на общото събрание, а съгласно ал. 2 - представлява дружеството. Когато дружеството е еднолично, то се управлява и представлява от едноличния собственик на капитала, който решава въпросите от компетентността на общото събрание, за което се съставя протокол в съответната за решенията на общото събрание форма (чл. 147 от ТЗ).

На основание чл. 140, ал. 1, във вр. с ал. 1 от ТЗ, решенията на общото събрание, които се отнасят до вписванията по чл. 119, ал. 2, сред които е назначаването на управител, трябва да бъдат вписани в търговския регистър. За вписване на името на управителя в търговския регистър се изисква от него да представи нотариално заверено съгласие с образец на подписа (чл. 141, ал. 3 от ТЗ). В ал. 4 на чл. 140 от ТЗ изрично е разписано, че изборът и освобождаването на управителя имат действие от вписването им в Търговския регистър. Правнорелевантната проверка за наличието, съответно липсата на качество на "управител" на едно лице, може да бъде направена единствено в публичния по своя характер Търговски регистър. По силата на чл. 141, ал. 6 от ТЗ, овластяването и неговото заличаване имат действие по отношение на трети добросъвестни лица след вписването им. В този смисъл, в чл. 10, ал. 2 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е разписано, че невписаните обстоятелства се смятат за несъществуващи за трети добросъвестни лица.

Посочените норми са с императивен характер. Във вътрешните отношения между собственика на дружеството и управителя, както и в отношенията с наети на работа лица, решението за назначаване на управител има незабавно действие, но за да може да упражнява управленческите и представителни функции, предвидени в чл. 141 от ТЗ, по отношение на други лица, управителят трябва да бъде вписан в Търговския регистър. Вписването има конститутивно действие по отношение на правоотношенията с трети за дружеството лица (определени в обжалваното съдебно решение като външни), вкл. и за осигурителното правоотношение с НОИ и неговите органи, осъществяващи дейностите по ДОО. (В този смисъл и Решение № 5644 от 30.04.2018 г. на ВАС по адм. д. № 4313/2017 г., VI о., Решение № 1264 от 30.01.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13185/2016 г., VI о. Решение № 15852 от 21.12.2017 г. по адм. д. № 4364/2017 г. на ВАС, VI о.).

Анализът на текстовете налага извода, че за да може да упражнява управленческите и представителни функции, предвидени в чл. 141 от ТЗ, управителят трябва да бъде вписан в търговския регистър. Вписването на името на управителя, съответно заличаването на лицето като такъв, е от значение за правоотношенията на дружеството с трети лица, вкл. и за осигурителното правоотношение с Националния осигурителен институт. (В същия смисъл са решение № 6296 от 19.05.2017 г. по адм. д. № 2842/2017 г. на ВАС, VI о. и решение № 15852/21.12.2017 г. по адм. д. № 4364/2017 г. на ВАС, VI о., Решение № 1264 от 30.01.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13185/2016 г., VI о. И РЕШЕНИЕ № 5644 ОТ 30.04.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 4313/2017 Г., VI ОТД. НА ВАС). Същото се отнася и за заличаване на вписаното обстоятелство. По принцип заличаването на П. като управител ан Н. О. е станало с вписване в ТР на дата 24.04.2020г,ето защо и съгласно чл.34 и 35 от АПК вр. Чл.142

от АПК административният орган е следвало да съобрази всички новонастъпили факти преди произнасянето си по същество-след като разпореждането за отказа да се изплаща ПОБ е от дата 28.04.2020г,то и настъпилия преди това факт от правно значение за изхода на производството е следвало да бъде зачетен от административния орган при разпореждането си.След като той не е сторил това,а и по горостоящият административен орган не е поправил пропуска му с решението,предмет на контрол понастоящем,то ще следва оспорения акт да се отмени и преписката да се върне на осигурителния орган,който съобразявайки новонастъпилото в рамките на административното производство обстоятелство по вписване на заличаването на П. като управител на О. Т. да прецени от коя дата на същата се полага изплащането на ПОБ,доколкото ясно е,че тя отговаря на останалите критерии по чл.54а ал.1 от КСО.

Предвид посоченото решението на директора на ТП на НОИ-гр. С., като постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби, е незаконосъобразно и същото заедно с потвърденото разпореждане следва да бъде отменено.

Поради това, че след отмяната не е от компетентността на съда да се произнесе по въпроса за отпускане на парично обезщетение за безработица, то на основание [чл. 173, ал. 2 АПК](#) делото трябва бъде върнато като преписка на административния орган за решаване на въпроса по същество, като съобрази дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

С оглед изхода на спора и при направено искане за това на жалбаподотяля се дължат разноски в размер на 1000 лв за адвокатско възнаграждение с оглед липсата на възражение за прекомерност.Сумата от 10 лв за ДТ не е внесена по сметка на съда и по принцип е недължима в подобни производства,поради което и не се присъжда.

Така мотивиран и на основание чл.172 от Административно-процесуалния кодекс,Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Т. И. П. от [населено място], [улица] чрез адв. Б., [ЕГН], Решение №Ц- 1040-21-158/24.08.2020 г. на Директора на Териториално поделение С.-град към Националния осигурителен институт, с което е потвърдено Разпореждане № 212-00-1774-1/28.04.2020г. на за ръководител на осигуряването за безработица.

ВРЪЩА преписката за произнасяне на административния орган при спазване на даданите в настоящето решение задължителни указания.

ОСЪЖДА Директора на ТП на НОИ С. град да заплати на Т. И. П. от [населено място], [улица] чрез адв. Б., [ЕГН] сумата от 1000лв разноски в производството.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ :

